

Gustavo Dudamel

Quarta de Brahms

Màrius Sampere,
L'esfera insomne (2015)

“Tota frase s’acaba amb el retorn a un bell principi ambigu:
aigua, llum d’aigua, tenebra d’aigua”

Programa

Palau 100
Dimarts, 18.09.2018 – 20h
Sala de Concerts

Mahler Chamber Orchestra
Gustavo Dudamel, director

I PART

Franz Schubert (1797-1828)

Simfonia núm. 5, en Si bemoll major, D. 485

27'

Allegro
Andante con moto
Menuetto. Allegro molto – trio
Allegro vivace

II PART

Johannes Brahms (1833-1897)

Simfonia núm. 4, en Mi menor, op. 98

39'

Allegro ma non troppo
Andante moderato
Allegro giocoso – Poco meno presto – Tempo I
Allegro energico e passionato – Più Allegro

Comentari

Podria semblar, a priori, que el liederista Schubert no havia de tenir fusta d'autèntic simfonista. Però la veritat és que el llenguatge simfònic figura de manera constant entre els seus interessos creatius des de la primeríssima joventut fins al final de la vida.

Les sis simfonies primerenques (escrites entre els setze i els vint-i-un anys) ja ens apareixen com una aportació al gènere molt seriosa i personal, i constitueixen una premonició del que seria capaç de fer aquell jove compositor en el camp simfònic. Empreses dins la tradició de Haydn i de Mozart, com si Schubert evités conscientment de mesurar-se amb el model beethovenià, que prou devia intuir que no s'adeia al seu propi tarannà, i escrites sobretot per a ús intern del Konvikt, on havia estudiat, constitueixen molt més que un simple exercici d'aprenent vacil·lant i complaent: les solucions que va trobant al problema de conciliar la nova sensibilitat romàntica amb la forma clàssica heretada dels grans mestres vienesos són ja inequívocament schubertianes i expliquen la remarcable vitalitat que aquestes simfonies continuen mantenint al repertori orquestral modern. Encara que el seu catàleg simfònic no hagués continuat amb les

extraordinàries *Inacabada* i *Gran*, Schubert tindria assegurat un capítol a la història de la simfonia. La quinta, en particular, escrita la tardor del 1816, a dinou anys, és la simfonia que ha esdevingut més popular entre aquestes sis. Per l'austera instrumentació (prescindeix de segona flauta, clarinets, trompetes i timbales), per l'absència d'una introducció lenta (les quatre anteriors hi comencen, com les londinenques de Haydn), per la claredat constructiva i fins i tot pel record mozartià del minuet (ja la tonalitat de Sol menor remet a la 40 de Mozart), la *Cinquena Simfonia* sembla un homenatge conscient a la simfonia clàssica dels anys vuitanta; i, així i tot, la personalíssima gràcia melòdica, el joc de tonalitats i el treball dels instruments de vent no ens permetrien confondre-la amb una simfonia de Haydn o de Mozart.

Pel seu cantó, Brahms, trenta-sis anys més jove que Schubert, era essencialment un pianista solitari

que si buscava companyia musical era més aviat per fer música de cambra entre pocs. L'orquestra era per a ell un instrument llunyà que li va costar molts esforços d'abordar amb garanties. El primer assaig, que va desembocar finalment en el *Primer Concert per a piano*, estrenat el 1859, va ser un experiment ardu i turmentador. La *Primera Simfonia* es va gestar tard i lentament, enmig de dubtes i de reconsideracions i no va veure la llum fins a les darreries del 1876, quan l'autor tenia quaranta-tres anys. El seu simfonisme sintètic, en contrast amb els colors i les fantasies del simfonisme programàtic de la Nova Escola Alemanya, es resolvia amb una instrumentació clàssica, deliberadament austera, sense cap concessió a la facilitat sensual, malgrat la innegable intensitat de la càrrega emocional que el generava. El simfonisme brahmsià era finalment una conquesta consolidada. Només uns mesos després de l'estrena de la *Primera Simfonia*, Brahms va emprendre sense dificultats la composició de la *Segona*, que es va estrenar a final del 1877. Després d'un breu temps de parèntesi simfònic, l'autor va tornar al gènere, de nou amb dues obres complementàries: la *Tercera* s'estrenava l'any 1883 i la *Quarta*, el 1885 (també Beethoven havia treballat sovint les simfonies de dues en dues, amb un cert designi d'intercomplementarietat). Entre la primera i l'última de l'hamburguès, doncs, només havien passat vuit anys. En acabat, amb l'excepció del *Doble concert*, Brahms es va refugiar fins a la mort en la intimitat desolada del piano i en la música de cambra (pel que fa a la música instrumental).

La *Quarta Simfonia*, en Mi menor, segueix com les anteriors l'esquema clàssic en quatre moviments. Però si ja les tres primeres ho feien d'una manera molt personal, a la *Quarta* encara es fa més evident la singularitat de Brahms, sobretot per la recuperació de procediments arquitectònics pràcticament arraconats des dels temps del Barroc musical. Cal tenir en compte que Brahms era un compositor excepcionalment conscient de la història de la música (cap altre gran compositor del segle XIX no s'hi hauria pogut comparar, en aquest sentit), fins al punt de convertir-lo sovint en editor d'obres oblidades del passat. En arribar, doncs, al final de la darrera simfonia, Brahms es recorda de l'estès costum barroc d'acabar les obres d'una certa entitat amb una gran xacona i n'emprèn una de grans dimensions sobre un tema que manleva al baix obstinat del cor final de la *Cantata 150* de Bach, "*Nach dir, Herr, verlangst mich*". La xacona, com la seva germana *passacaglia*, és una forma constituïda per una sèrie de variacions sobre un *cantus firmus*, un baix obstinat, de quatre compassos. Brahms hi trobava, doncs, una magnífica sortida a la seva preferència per la metamorfosi temàtica. Va alterar una mica el tema original, allargant-lo a vuit compassos i afegint-hi un semitò per accentuar-ne el potencial dramàtic, i hi va

elaborar una successió d'una trentena de variacions, resolta amb una sofisticació tan extrema que l'oïdor arriba a perdre la consciència que tot aquell material descansa sobre un baix obstinat. La troballa de Brahms,

“Brahms era un compositor excepcionalment conscient de la història de la música”

que devia sonar tan extemporània a la majoria de les orelles del seu temps, va esdevenir una lliçó per a molts compositors del segle XX, alguns d'ells tan allunyats de la tradició germànica com Britten o Xostakóvitx.

Aquell any...

1816

Música

Franz Schubert acaba la seva *Cinquena Simfonia*. L'estrena de l'obra, però, no tindrà lloc fins després de la mort del compositor. Serà a la ciutat de Viena, el 1841, en una interpretació dirigida per Michael Leitermeyer, bon amic de Schubert i promotor de la seva obra.

Història

Té lloc a San Martín de Tucumán la Declaració d'Independència de l'Argentina: "*Es voluntad unánime e indubitable de estas Provincias romper los violentos vinculos que los ligaban a los reyes de España, recuperar los derechos de que fueron despojados, e investirse del alto carácter de una nación libre e independiente*".

Art

Es crea a París l'Acadèmia de Belles Arts (Académie des Beaux-Arts), una institució que agrupava tres acadèmies artístiques prèvies lligades a la monarquia francesa i que a partir d'aleshores passaven a dependre de l'Institut de França: l'Acadèmia Reial de Pintura i Escultura, l'Acadèmia de Música i l'Acadèmia Reial d'Arquitectura.

Cultura

L'escriptor, pintor i compositor alemany Ernst Theodor Amadeus Hoffmann escriu el conte *Trencauons i el rei dels ratolins* (*Nussknacker und Mausekönig*). Txai-kovski va compondre un ballet basant-se en aquesta història ambientada en la Nit de Nadal, a partir de l'adaptació al francès que en va fer Alexandre Dumas.

Ciència

El metge francès René Laënnec inventa el fonendoscopi (o estetoscopi). Aquest aparell permetia al doctor distanciar l'orella del pacient a l'hora d'auscultar-lo, i evitar així la molèstia i la incomoditat d'alguns casos. El primer va ser de paper, embolicat en forma de cilindre, i després va dissenyar-ne un de fusta.

1885

Música

Johannes Brahms dirigeix l'estrena de la seva *Quarta Simfonia* a la ciutat de Meiningen, al capdavant de l'orquestra de la cort d'aquesta ciutat. L'obra havia estat composta l'estiu de l'any anterior a la localitat de Müzzuschlag, a l'est d'Àustria, on el músic alemany va passar les vacances.

Història

Diverses organitzacions catalanes es reuneixen a Barcelona i acorden elaborar un document que reculli un seguit de reivindicacions econòmiques i polítiques. Així neix el *Memorial de greuges*, conegut també com a *Memoria en defensa de los intereses morales y materiales de Cataluña*, redactat per Valentí Almirall i adreçat al rei Alfons XII.

Art

Finalitzen les obres de la seu actual del Rijksmuseum d'Amsterdam, el museu més visitat d'Holanda juntament amb el Museu Van Gogh. L'edifici va ser dissenyat per l'arquitecte neerlandès Pierre Cuypers –responsable també durant aquells anys de les obres de l'Estació Central d'Amsterdam–, que va rebre força crítiques per la façana i la teulada.

Cultura

Mor a París el novel·lista, dramaturg, assagista i poeta Victor Hugo. Figura clau del Romanticisme a França, de la seva producció destaquen títols com *Els miserables*, *Nostra Senyora de París*, *L'home que riu*, *Cromwell* o *Hernani*, entre d'altres. Va ser enterrat, amb tots els honors, al Panteó de París.

Ciència

Els enginyers alemanys Gottlieb Daimler i Wilhelm Maybach, després de desenvolupar un motor de combustió interna de gasolina, el col·loquen en un vehicle de fusta, de quatre rodes, amb forma de bicicleta. Neix d'aquesta manera la primera motocicleta de la història. La bategen amb el nom de *Reitwagen* (vehicle per muntar-hi).

Biografies

Mahler Chamber Orchestra (MCO)

Va ser fundada el 1997 com un conjunt internacional dedicat a crear i compartir experiències excepcionals en el món de la música. Amb un nucli de quaranta-cinc membres procedents de vint països diferents, funciona com un col·lectiu nòmada de músics apassionats que s'uneixen per fer gires per Europa i el món. Fins avui ha actuat a quaranta països dels cinc continents. Es regeix pel seu equip de gestió i una junta d'orquestra; les decisions es prenen democràticament entre tots els músics.

La sonoritat de l'MCO es caracteritza per l'estil cambrístic del conjunt, al qual s'integren les personalitats musicals independents dels seus membres. El seu extens repertori va dels clàssics vienesos i l'inici del Romanticisme fins a obres contemporànies i estrenes mundials.

La Mahler Chamber Orchestra va rebre el primer impuls del seu inspirador i fundador, Claudio Abbado, i del director llorejat Daniel Harding. La pianista Mitsuko Uchida, el violinista Pekka Kuusisto i el director Teodor Currentzis en són els socis artístics actuals. El 2016 Daniele Gatti en va ser nomenat assessor artístic. El concertí Matthew Truscott dirigeix regularment l'orquestra en les seves actuacions de repertori d'orquestra de cambra.

El desig d'aprofundir el compromís amb el públic ha inspirat nombrosos projectes, com, entre d'altres, Feel the Music, que ha obert el món de la música als infants sords o hipoacústics amb tallers interactius a escoles i sales de concerts des del 2012. Els músics de l'MCO també estan compromesos, des del 2009, a

compartir la seva passió i experiència amb una nova generació de músics mitjançant l'Acadèmia de l'Orquestra. Entre els projectes dels darrers anys cal remarcar les Jornades Beethoven amb el pianista Leif Ove Andsnes, que dirigí des del teclat la integral dels *Concerts* de Beethoven, i la producció de l'òpera *Written on skin*, que l'MCO va estrenar al Festival d'Ais de Provença, sota la batuta del compositor, George Benjamin, interpretada també al Festival Mostly Mozart de Nova York i en gira per les principals ciutats europees.

La temporada 2018-19 comença amb la seva residència anual al Festival de Lucerna. Durant la primera meitat de la temporada, l'MCO emprèn una gira de deu concerts per Europa amb Gustavo Dudamel; entre altres compromisos destacats figura la interpretació d'obres de G. Benjamin, especialment la seva obra mestra, *Written on skin*; l'orquestra donarà la benvinguda a la nova generació de joves músics a l'MCO Academy, sota la batuta d'Andrés Orozco-Estrada, i actuarà amb dos programes innovadors dirigits per el seu concertino, Matthew Truscott, i el seu col·laborador artístic, Pekka Kuusisto.

La Mahler Chamber Orchestra va rebre el Premi Especial de Disseny Alemany 2017 en reconeixement a la seva marca d'identitat.

DATEJUST

El icono del reloj moderno que ha seducido desde 1945 a generaciones con su inconfundible estética y funciones atemporales.
No solo marca el tiempo. Marca su época.

GR
BARCELONA
DIAGONAL 538

OYSTER PERPETUAL DATEJUST 31

Gustavo Dudamel, director

Nascut el 1981 a Barquisimeto (Veneçuela), captà l'atenció internacional en guanyar el Concurs Bamberger Symphoniker Gustav Mahler el 2004. Esdevingué director musical de la Simfònica de Göteborg durant el període 2007-2012, i actualment n'és director honorari. El 2012 es creà la Fundació Gustavo Dudamel, per promoure l'accés a la música com un dret humà i catalitzador per a l'aprenentatge, la integració i el canvi social.

La temporada 2018-19 Dudamel se centrarà en el centenari de la Filharmònica de Los Angeles i de la seva primera dècada com a director musical i artístic de la formació. Així mateix, debutarà al Metropolitan amb *Otello* de Verdi, i oferirà gires amb les filharmòniques de Berlín i de Munic i amb la Mahler Chamber Orchestra, a més de la primera residència acadèmica a la Universitat de Princeton.

Defensor de l'educació musical i del desenvolupament social mitjançant l'art, ell va viure-ho de nen amb El Sistema, l'extraordinari programa iniciat el 1975 per José Antonio Abreu. A l'inici del dinovè any com director musical de l'Orquesta Sinfònica Simón Bolívar, manté el seu compromís amb El Sistema a Veneçuela i dona suport a nombrosos projectes que s'hi inspiren arreu del món: Bog Noise (Escòcia), Programa Superar (Viena), SerHacer (Boston) i El Sistema Sweden.

Ha aparegut en tres ocasions al programa *60 minuts* de la CBS i li van dedicar l'especial de PBS: *Dudamel: conducting a life*. Ha estat entrevistat per cadenes com la CNN, i en programes destacats, com *Conan*, *The late show* i *Sesame street*. Va fer un paper secundari a la

guardonada sèrie d'Amazon Studio *Mozart in the jungle*, i amb membres de la YOLA esdevingué el primer músic clàssic a participar a la Super Bowl Halftime Show, juntament amb grans estrelles del pop. El 2017

“El 2017 va ser el director més jove del Concert d'Any Nou de la Filharmònica de Viena”

va ser el director més jove del Concert d'Any Nou de la Filharmònica de Viena, amb una audiència de més de seixanta milions de persones de noranta països. A petició personal de John Williams, va ser director convidat en la banda sonora d'*Star Wars: The Force awakens*; també ha gravat la banda de J. Newton Howard d'*El trencanous* (fins i tot amb una aparició esporàdica al film).

És un dels directors més guardonats de la seva generació: Medalla d'Arte Páez (2018), en defensa i divulgació de les arts a Amèrica; l'Orde del Mèrit Artístic i Cultural Pablo Neruda, el Premio del Logro Cultural de la Sociedad de las Américas (2016) i el Premi a l'enaltiment de la música a la societat de la Longy School of Music. Músic de l'Any per a «Musical America» i votat com a membre de la Gramophone Hall of Fame (2013), el 2009 va ser considerat per la revista «Time» una les cent persones més influents del món.

Mahler Chamber Orchestra

Director

Gustavo Dudamel

Violins I

Raphael Christ**
Charlotte Chahuneau
Alexa Farré Brandkamp
Wolfgang Herrmann
Kirsty Hilton
May Kunstovny
Hildegard Niebuhr
Geoffroy Schied
Francesco Senese
Sono Tokuda
Bas Treub
Hayley Wolfe

Violins II

Irina Simon-Renes*
Nitzan Bartana
Stephanie Baubin
Simona Bonfiglioli
Michael Brooks Reid
Sophia Herbig
Christian Heubes
Fjodor Selzer
Mette Tjaerby Korneliusen
Anne Weber

Violes

Béatrice Muthélet*
Maite Abasolo Candamio
Florent Brémond
Justin Caulley
Yannick Dondelinger
Tony Nys
Delphine Tissot
Lilya Tymchyshyn

Violoncels

François Thirault*
Nepomuk Braun
Stefan Faludi
Daniel Hoffmann
Christophe Morin
Philipp von Steinaecker

Contrabaixos

Rick Stotijn*
Nikola Ajdacic
Josie Ellis
Antonio García Araque
Rodrigo Moro Martín

Flautes

Chiara Tonelli
Júlia Gállego

Oboès

Mizuho Yoshii-Smith
Julian Scott

Clarinets

Vicente Alberola
Mariafrancesca Latella

Fagots

Guillaume Santana
Pierre Gomes Da Cunha
Alessandro Battaglini

Trompes

Jose Vicente Castello Vicedo
Jonathan Wegloop
José Miguel Asensi Martí
François Bastian

Trompetes

Christopher Dicken
Florian Kirner

Trombons

Andreas Klein
Matthew Knight
Mark Hampson

Timbales

Martin Piechotta

Percussió

Rizumu Sugishita

** Concertino

* Solista

Playlist

Els dos programes que ofereix Gustavo Dudamel per obrir la temporada del Palau de la Música són una invitació a fer un viatge per quatre obres majúscules de la història de la música. A partir de les circumstàncies de cada partitura us proposem una possible manera de relligar-les.

Johannes Brahms: *Simfonia núm. 4*

El quart temps d'aquesta monumental simfonia està basat en el darrer número de la *Cantata BWV 150* de Bach. Brahms, per acomiadar-se del món simfònic, dotze anys abans de la seva mort, se serveix de la xacrina final bachiana, tot proposant-ne fins a trenta variacions. Aquesta *Quarta* representa la síntesi original i profunda entre el classicisme romàntic i les formes barroques. Una de les culminacions del gènere simfònic del segle XIX.

Wiener Philharmoniker, Carlos Kleiber, DG

Johann Sebastian Bach: *Cantata Nach dir, Herr, verlanget mich, BWV 150*

Escrita a Weimar entre el 1708 i el 1709, som davant d'una de les cantates més antigues del Kantor de Leipzig. Aquesta petita joia religiosa fa servir els versos del salm 25: "A tu, Senyor, elevo la meua ànima".

Monteverdi Choir, English Baroque Soloists, John Eliot Gardiner, SDG

Charles Ives: *Psalm 25, per a doble cor i orgue*

Amb el mateix text del salm 25 traduït a l'anglès ("Unto thee, O God, do I lift up my soul") Ives escriu una obra de vuit minuts, però de gran intensitat. Obra escrita l'any 1900, no s'estrenà fins al 1967.

SWR Vokalensemble Stuttgart, Kay Johannsen, Marcus Creed, Hänssler Classic

Franz Schubert: *Simfonies núm. 3 i 5*

Igual que l'obra d'Ives, aquestes dues simfonies es van estrenar anys després de la mort del seu compositor (53 anys més tard a Londres la *Tercera* i 13 anys la *Cinquena*). Mentre que la *Cinquena* té una influència mozartiana evident (Schubert escriu al seu diari: "Oh Mozart, Mozart immortal, quantes incomputables impressions d'una vida brillant, d'una vida millor has estampat sobre les nostres ànimes"), la *Tercera*, per l'obertura i la tarantel·la final, s'acosta al gust de la Viena de l'època, completament conquerida per Rossini.

The Camber Orchestra of Europe, Claudio Abbado, DG

Franz Schubert: *Simfonia núm. 9*

Igual que en altres obres estrenades després de la mort del propi compositor, va ser Schumann qui va descobrir l'any 1838 (deu anys després del traspàs del vienès) el vell manuscrit de la *Novena* de Schubert. Immediatament la va estrenar a Leipzig un altre compositor, Felix Mendelssohn, en la seva vessant de director. Berliner Philharmoniker, Günter Wand, RCA Victor

Felix Mendelssohn: *Sonata núm. 6*

A més de compositor, director i pianista, Mendelssohn va ser un dotat organista. Durant les seves visites a la Gran Bretanya va oferir nombrosos recitals, en els quals destacaven les interpretacions de l'obra de Bach i la capacitat de fer improvisacions.

Marie-Claire Alain, Erato

Olivier Messiaen: *Le banquet céleste*

Un altre compositor organista és Olivier Messiaen. En el seu cèlebre *Banquet céleste*, obra per a orgue del 1928, evoca el sagrament de la comunió: "Qui menja la meua carn i beu la meua sang, continua unit amb mi, i jo unit amb ell" (Evangeli de sant Joan 6:56). És el símbol de la festa a la Glòria que dura eternament.

Olivier Latry, DG

Gustav Mahler: *Simfonia núm. 4, en Sol major*

Per cloure aquest viatge dels convits paradisiacs, Mahler escriu una cançó per al seu cicle Das Knaben Wunderhorn que comença així: "Gaudim dels plaers celestials i evitem els terrenals". Tot seguit comença la innocent descripció del Paradís als ulls d'un nen, on hi ha animals, música i menjar. Aquest lied serà reaprofitat per Mahler per construir aquesta Quarta Simfonia. Helmut Wittek, Royal Concertgebouw Orchestra, Leonard Bernstein, DG

ITINERARIS

Obertura

Per introduir-se en la música clàssica!

Els concerts bachians, el Romanticisme cambrístic amb els *Trios* de Schubert, l'època daurada del piano i la *Simfonia Fantàstica* de Berlioz a la sala modernista amb trobades explicatives a indrets singulars de la ciutat.

4 concerts, 4 trobades prèvies i 4 trobades postconcert al Foyer del Palau per 120 €

Cinemàtics

Per als incondicionals del cinema!

Deixa't hipnotitzar pels drames de l'Est, el ritme vibrant de l'Oest, les músiques Sci-Fi de les esferes i, per acabar, un viatge interior i introspectiu minimal a través de concerts al Palau i conferències prèvies. *Dràcula*, *West Side story*, *E.T.*, *Star Wars*, i molts més!

4 concerts, 4 trobades prèvies i 4 trobades postconcert al Foyer del Palau per 150 €

Vols ser un "mentor"?

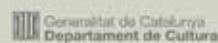
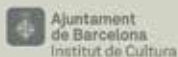
Regala un itinerari a un menor de 35 anys i et convidem a acompanyar-lo a un dels concerts del seu itinerari de franc!

Escriu-nos a hivernacle@palaumusica.cat indicant l'itinerari i t'explicarem com fer-ho.

Més informació a www.palaumusica.cat/itineraris
93 295 72 07 / hivernacle@palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Discografia

Palau 100
Gustavo Dudamel
18.09.18

F. Schubert: *Simfonia núm. 5, en Re major, D. 485*

Wiener Philharmoniker. Carlos Kleiber, director.
Deutsche Grammophon.

Royal Concertgebouw. Nikolaus Harnoncourt, director.
Teldec.

Berliner Philharmoniker. Karl Böhm, director. Deutsche
Grammophon.

Les Musiciens du Louvre Grenoble. Marc Minkowski,
director. Naïve.

The Chamber Orchestra of Europe. Claudio Abbado,
director. Deutsche Grammophon.

Royal Philharmonic Orchestra. Thomas Beecham, di-
rector. Emi.

Anima Aeterna Brugge. Jos van Immerseel, director. Zig
Zag Territoires-Sony.

J. Brahms: *Simfonia núm. 4, en Mi menor, op. 98*

Wiener Philharmoniker. Leonard Bernstein, director.
Deutsche Grammophon.

Berliner Philharmoniker. Wilhelm Furtwängler, direc-
tor. Emi.

Wiener Philharmoniker. Carlos Kleiber, director.
Deutsche Grammophon.

Cleveland Orchestra. George Szell, director. Sony.

Wiener Philharmoniker. Carlo Maria Giulini, director.
Deutsche Grammophon.

München Philharmoniker. Sergiu Celibidache, director.
Emi.

Boston Symphony Orchestra. Andris Nelsons, director.
BSO.

Staatskapelle Berlin. Daniel Barenboim, director.
Deutsche Grammophon.

Los Angeles Philharmonic. Gustavo Dudamel, director.
LA Phil Live/DG.

Enregistraments disponibles a Spotify
i altres serveis i plataformes de música digital

Selecció a càrrec de Javier Pérez Senz,
periodista i crític musical

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Aenor – Armand Basi – Autoritat Portuària de Barcelona – Bagués-Masriera Joiers –
Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms ETT S.L.U. –
Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX Fundació Caixa d'Enginers – Fundació Castell de Peralada –
Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Hoteles Catalonia –
La Fageda – Quadis – Roca Junyent, S.L.P. – Saba Infraestructures, S.A. –
Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – EPSON Ibérica, S.A.U. – Fundació Antoni Serra Santamans
Inclos Interiorisme S.L. – Maquimpres, S.A. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Elvira Abril, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, Marta Barnes,
professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas,
Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Pere Grau Vacarisses, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner,
Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

Concerts recomanats

Cicle Coral Orfeó Català
Diumenge 21.10.18 – 12h
Sala de Concerts

Orfeó Català (Pablo Larraz,
sotsdirector)

Pau Casan, piano

Simon Halsey, director

F. Schubert: *Lebenslust, An die Sonne* i *Der Tanz*

E. Elgar: *Bavarian Highlands Op. 27*

P. Casals: *O vos omnes*

P. Casals: *Nigra Sum*

E. Toldrà: *A l'ombra del lledoner, Maig i Festeig*

A. Guinovart: *Suite popular catalana*

Ll. Millet: *El cant de la Senyera*

Preus: 20 i 25 euros

Palau 100
Dijous 13.12.18 – 20h
Sala de Concerts

Martina Janková, soprano
Anna Harvey, mezzosoprano
Mauro Peter, tenor
Konstantin Wolff, baix
Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (Xavier Puig, director principal; Simon Halsey, director artístic)
Orquestra de Cambra de Zuric
Daniel Hope, director

F. J. Haydn: *Messiah, HWV 56K*

Preus: 20, 30, 45, 65 i 100 euros

Palau 100
Dilluns 28.01.19 – 20h
Sala de Concerts

Katja Stuber, soprano
Marion Eckstein, mezzosoprano
Jan Petryka, tenor
Reinhard Mayr, baix
Balthasar Neumann Chor und Orchester
Thomas Hengelbrock, director

J. C. Kerll: *Missa Superba*

W. A. Mozart: *Requiem en Re menor, KV 626*

Preus: 20, 35, 50, 80 i 125 euros

© imatge de portada: Miquel Barceló, "Jo Dibuixat" (detall), Ceràmica, 2011, 47 x 39 x 32 cm

© de les imatges interiors: Mahler Chamber Orchestra: Molina Visuals / Gustavo Dudamel: Rafael Pulido

Orfeó Català: Ricardo Ríos / Daniel Hope: Nicolas Zonvi / Thomas Hengelbrock: Antoni Bofill

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

93 295 72 00